

foreslaaet at *forhøje Antallet af Tillægsmandater paa Bekostning af Kredsmandaterne*, for at man i højere Grad end nu kan sikre en forholdsmæssig Repræsentation i Folketinget, saaledes at hvert Parti faar det Antal Mandater, der svarer til Partiets Stemmetal. For at opnaa dette er Tillægsmandaternes Antal foreslaaet forhøjet fra 31 til 44, medens Kredsmandaterne foreslaas nedsat fra 117 til 105.

Landets Inddeling i Omraader og Amts- og Storkredse har jeg ikke rørt ved, ligesom Opstillingskredsene med nogle enkelte Undtagelser, som jeg senere skal vende tilbage til, er forblevet uændrede. En gennemgribende Revision af Opstillingskredsens Antal og Grænser vilde paa Grund af de Forskydninger i Befolkningstallet, der er sket siden 1915, være meget ønskelig, men jeg har ment det forsvarligt at udskyde en saadan Revision til Gennemførelsen af den Vælglov, som formentlig i en nærmere Fremtid skal udarbejdes paa Grundlag af et Grundlovsforslag.

Som Følge af Ændringerne i Befolkningens Fordeling har man derimod foreslaaet en *ændret Fordeling af Mandaterne paa Landets 3 Omraader og paa Amts- og Storkredsene*. Ved Mandaternes Fordeling paa Landets forskellige Dele er man bundet af Bestemmelserne i Grundlovens § 32, hvori det hedder, at der ved Kredsinddelingen skal tages Hensyn til saavel Folketal og Vælgertal som til Befolkningstæthed. Denne Bestemmelse blev ved Forslaget til Vælgloven i 1915 ført ud i Livet paa den Maade, at der for hvert Omraade og for hver Kreds beregnedes et Forholdstal, der udgjorde Summen af Kredsens Folketal, Kredsens Vælgertal og 10 Gange Kredsens Areal i Kvadratkilometer. De Summer, som paa denne Maade blev beregnet for hver Kreds og hvert Omraade, blev derefter benyttet som Grundlag for Fordelingen af Mandaterne. Ved Lovens endelige Gennemførelse skete der dog en Forskydning i Forhold til det oprindelige Forslag til Fordel for de tyndere befolkede Egne, saaledes at den Faktor, hvormed Arealet indgik i Beregningen, blev ca. 14.

Siden 1915 er der sket meget stærke Forskydninger i Indbyggertal og Vælgertal, medens Arealet, bortset fra Sønderjyllands Indlemmelse, praktisk talt har holdt sig uforandret. Sammenligner man Summen af de Folketal og Vælgertal, der laa til Grund for 1915-Forslaget, med Summen af de sidste officielle Folketal og Vælgertal i 1945, viser det sig, at der er Tale om en Stigning paa ca. 99 pCt., medens Arealet i samme Periode kun er steget med 10 pCt. Og da Stigningen i Folketallet ikke er jævnt fordelt over hele Landet, men er størst i Byerne og specielt i de store Byer, vil man forstaa, at en Anvendelse af 1915-Lovens Princip paa Forholdene, som de er i Dag, maa føre til en Forskydning af Mandaterne, selv om